

Fiscus moet gezinsvormen neutraal behandelen

14/04/2006

Fiscus moet gezinsvormen neutraal behandelen

Op zijn jongste congres herontdekte Spirit zichzelf als de partij voor het gezin. Het voorstel van professor Lode Vereeck (UHasselt) om gezinnen die met één inkomen moeten rondkomen niet langer fiscaal te straffen, ziet haar fractieleider Koen T'Sijen niet zitten. Dat getuigt van een ijzige vooringenomenheid en intellectuele bekrompenheid, stelt LODE VEREECK in zijn repliek.

Het voorbeeld van professor Vereeck is duidelijk. Een gezin met één bruto-inkomen van 2.500 euro betaalt tot 291 euro meer belastingen en sociale bijdragen dan een gezin met twee bruto-inkomens van elk 1.250 euro. 'Een stuitende onrechtvaardigheid', zegt professor Vereeck. T'Sijen stelt dat mensen die met twee 'moeten' gaan werken, omdat ze een bescheiden inkomen hebben, daar fiscaal voor beloofd moeten worden. Op de vraag waaraan tweeverdieners die beloning verdienen hebben, weet T'Sijen geen overtuigend antwoord te geven ('Fiscus moet gezinnen met tweeverdieners fiscaal belonen', De Tijd, 7 april).

In de simulatie van professor Vereeck wordt uitgegaan van gezinnen met eenzelfde bruto-inkomen. Dat is appels met appels vergelijken. In de praktijk is het zo dat de meeste gezinnen die met één inkomen moeten rondkomen, een veel lager gezinsinkomen hebben dan tweeverdieners. Dat zoveel koppels met twee 'moeten' gaan werken, is precies het gevolg van de fiscale bestraffing van de eenverdiener. Velen zouden maar wat graag niet gaan werken als ze met één inkomen zouden rondkomen. Daarenboven behoren de meeste tweeverdieners tot de maatschappelijke middenklasse voor wie het tweede inkomen het leven zeker aangenamer maakt, maar niet strikt levensnoodzakelijk is. De vraag is dus waarom tweeverdieners fiscaal bevoordeeld moeten worden.

Denigrerend

T'Sijen antwoordt dat tweeverdieners de actieve welvaartsstaat rechthouden en noemt het concept van huismoeders en huisvaders een 'maatschappelijk excès dat het voortbestaan van de welvaartsstaat ondergraaft'. Een denigrerend en onbegrijpelijk standpunt. Het kostwinnersmodel bevordert de arbeidsspecialisatie en laat toe dat één partner zich toelegt op het huishouden, terwijl de andere probeert uit te blinken in zijn of haar professionele bezigheden. De Vlaamse kenniseconomie heeft meer dan ooit nood aan ondernemers en werknemers met een hoge toegevoegde waarde en stijgende marginale productiviteit. In het huidige (para)fiscale systeem heeft een gezin echter voordeel bij twee gewone jobs met een gemiddeld inkomen. Het belastingstelsel promoot de middelmatigheid en dat is een belangrijke economische handicap.

T'Sijen oppert dat het voorstel van professor Vereeck indirect pleit voor de terugkeer van de vrouw aan de haard. Ook daar is de fractieleider van Spirit niet echt mee met de maatschappelijke veranderingen. Ten eerste kiezen ook mannen bewust voor gezinsarbeid. Een mooi voorbeeld is de echtgenoot van de winnares van de Womed-award 2005, Inge Geerdens (Executive Research). Die award bekroont elk jaar een zelfstandig ondernemende vrouw. Achter die sterke vrouw staat een man aan de haard. Ten tweede blijkt uit onderzoek dat jongere generaties bewust kiezen voor een voltijdse gezinstak. Het turbomodel uit de jaren 80 slaat bij hen steeds minder aan.

Paternalistische fiscaliteit

Met de uitspraken van zijn fractieleider toont Spirit zich niet de partij van het gezin, maar van de tweeverdieners. Door een paternalistische fiscaliteit worden koppels naar één bepaald gezinsmodel gestuurd, hun keuzevrijheid ingeperkt en de afhankelijkheid van loonarbeid bevorderd. Dat is noch links, noch liberaal. Het getuigt wel van een ijzige vooringenomenheid tegenover bepaalde gezinsvormen en een intellectueel onvermogen om buiten de platgetreden paden van het eigen gelijk te denken.

De auteur is verbonden aan de onderzoeksgroep Beleidsmanagement van de Universiteit Hasselt.

Patrick Luysterman

De Tijd, pagina 12, 509 woorden
© 2006 Uitgeversbedrijf Tijd n.v.